

750. ŽENCI

1561.

Z Myšího od Přibora

Ai, ža - li žen-ci, ža - li rež, ai, ža - li žen-ci, ža - li rež, můj nej-mi - lej - ši s ni - mi tež.

[: Ai, žali ženci, žali rež, :]
můj nejmilejší s nimi tež.

Ženci žali, vazali,
meho mileho něchali.

Ženci žali po snopě,
můj nejmilejší po kopě.

1562. (*Nápěv následující*)

Z Polešovic

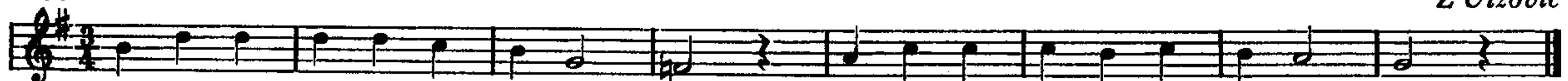
Ach, žito zelené jak tráva,
je na něm žencou vejše práva.

Ach, vejše práva, vejše kopy,
váže syneček, váže snopy.

Ach, váže, váže, povazuje,
za ním milenka poskakuje.

1563.

Z Vizovic

Ke kon - cu, zá - hon - ku, ke kon - cu, na - va - ří ho - spo-dyň šku - ban - cù.

Ke koncu, záhonku, ke koncu,
navaří hospodyň škubanců.

Baranca pěkného, tlustého,
našla ho za plotem zdechlého.

Já by Pána Boha prosila,
by sa křivá noha sprostila.¹⁾

Do konca, záhonku, do konca,
peče nám hospodyň baranca.

Do konca, záhonku, do konca,
najdem s křivou nohou mládence.

¹⁾ urovnila

1564.

Od Přibora

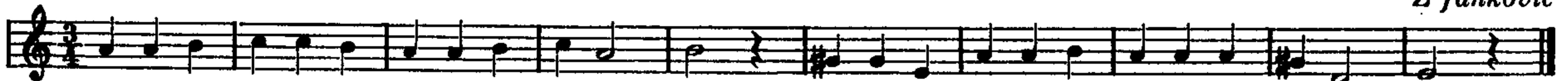
Pa - ně Bo - že, po - ma - haj, pa - ně Bo - že, po - ma - haj, sta - re - ho nam ne - da - vaj.

[: Paně Bože, pomahaj, :]
stareho nám nědavaj.

[: Mladeho nam daj, Bože, :]
on nam robiť pomôže.

1565.

Z Jankovic

Pa - ne náš, pa - ne náš, chystaj nám al - da - máš, chystaj nám ho z lá - sky, sbí - ra - ly sme klá - sky.

Pane náš, pane náš,
chystaj nám aldamáš,
chystaj nám ho z lásky,
sbíraly sme klásky.¹⁾

Co sme sa nažaly,
klasů nasbíraly,
na tom panském poli,
až nás hlava bolí.

Hostinské děvčátka,
malú vúlu máte,
to je vaša vúla,
co si zazpíváte.

¹⁾ Daj nám, panáčku, aldamáš,
požali sme ti, kde co máš.

Nažali sme ti žitečka,
daj nám, panáčku, vínečka.